

j. Tillægsexamen ifølge Bekj. 22. Maj 1874.

(Mathematisk-naturvidenskabelig Retning.)

Juni 1893.

1) Udarbejdelse i Modersmaalet, fri Opgave: Om Totalafholdsbevægelsens Berettigelse og Betydning. 2) Oversættelse fra Dansk til Latin: At svare *træffende*¹⁾ var ejendommeligt for Lacedæmonierne. Det lærte de og øvede de flittigt fra Ungdommen af baade hjemme og i Mændenes *Forsamlinger*²⁾. Der er endnu mange Exempler for *Haanden*³⁾ paa Svar af denne Art. Følgende Fortælling kan tjene til *Bevis*⁴⁾ for, hvor træffende Leonidas har kunnet svare. Da han drog Perserkongen imøde, tiltalte En ham saaledes: »Mon det ikke er et Tegn paa *Ubesindighed*⁵⁾ at stille saa lille en Skare mod en saa stor Mængde?» Derpaa sagde Leonidas: »Er det ikke et Tegn paa Daarskab at sætte alt Haab til Tropperne Tal? I Tal *staa* i Sandhed *Grækerne tilbage*⁶⁾ for Fjenderne; men da det efter min Mening ikke *kommer an paa*⁷⁾, hvor mange Tropperne ere, men hvor tapre og udholdende i Anstrængelser de ere, saa er Hæren, hvis Anfører jeg er, stor nok; thi af os frygter ingen for Farer, ingen tager i Betænkning at dø for Fædreland og Frihed. Det giver os Haab om Sejr.« *Ligeledes* sagde *han*⁸⁾, da det var meldt, at Fjenderne nærmede sig til Thermopylæ: »Jo længere Fjenderne drage frem mod os, desto kortere en Strækning ere vi borte fra dem.«

1) scite. 2) coetus. 3) være for Haanden = exstare. 4) documentum. 5) temeritas. 6) staa tilbage = cedere. 7) interesse. 8) »ligeledes han« = »den samme«.

V. Priskonkurrencer.

Til Besvarelse af de for Aaret 1891—92 af Universitetet udsatte 13 Prisopgaver*) indkom i Aaret 1892—93 ti Afhandlinger, nemlig to theologiske, to rets- og statsvidenskabelige, en statsvidenskabelig, en lægevidenskabelig, en filosofisk, en historisk, en østerlandsk-filologisk og en germansk-filologisk. Af disse Afhandlinger fandtes den ene af de theologiske, den ene af de retsvidenskabelige, den historiske og den germansk-filologiske værdige til Prisen. Akcessit tilkjenndtes den østerlandsk-filologiske Afhandling**).

Forfatterne fandtes at være:

Af de Prismedaille tilkjenndte Afhandlinger:

Første ordineret Kateket ved Vor Frue Kirke i Kjøbenhavn *Just Carl Oluf Christensen*, af den theologiske***),
 Cand. juris *H. Munch-Petersen*, af den retsvidenskabelige,
 Stud. mag. *Mowritz Mackeprang*, af den historiske og
 Cand. mag. *Carl S. Christiansen*, af den germansk-filologiske.

Af den Accessit tilkjenndte Afhandling:

Stud. mag. *Johannes G. C. M. Neuhaus*.

*) Jfr. Univ. Aarb. f. 1891—92 S. 1082—83.

**) Bedømmelsen af denne Afhandling blev med Kirke- og Undervisningsministeriets Tilladelse paa Grund af Professor, Dr. Fausbølls Sygdom udsat og først givet i Maj 1893, jfr. foran S. 35.

***) Da Forfatteren før Afhandlingens Indsendelse havde modtaget kongelig Udnævnelse, kunde Prismedaillen ikke tildeles ham.

Vedkommende Censurers Bedømmelser af de indkomne Afhandlinger lyde saaledes:

I. *De theologiske Afhandlinger.* Til Besvarelse af Universitetets theologiske Prisspørgsmaal for 1891—92: »At undersøge, hvorvidt Christendommen lærer evige Straffe, med særligt Hensyn til de Theorier, som i ældre og nyere Tid ere fremsatte om dette Spørgsmaal«, er der indkommet to Afhandlinger.

Den første med Motto af Joh. 16, 13, er udarbejdet med Omhu og vidner om flittigt og omfattende Studium. Forfatteren viser en sund Dømmekraft; hans Udtryksmaade er klar og bestemt. Han giver en udførlig Fremstilling af Skriftens og Kirkens Lære om evige Straffe; han fremdrager talrige Repræsentanter baade for Apokatastasis-Theorien og for Læren om den betingede Udødelighed og imødegaaer dem med en ofte ret skarpsindig Kritik. Paa den anden Side lider Afhandlingen af meget følelige Mangler. Spørgsmaalet behandles altfor isoleret fra sine aandelige Omgivelser; der savnes en indtrængende og omfattende Belysning af dets Sammenhæng med de bagved liggende Principer. Den dogmatiske og filosofiske Del af Arbejdet har et temmelig spredt og aforistisk Præg. Den historisk-kritiske Del er meget ulige gennemført, Forfatteren opholder sig i ufornuødent vidtløftige Referater ved flere Mænd af mindre videnskabelig Betydning, medens han kun løselig behandler langt betydeligere Tænkeres Forhold til det stillede Problem. Hans Kritik skæmmes ofte af en flot overlegen Tone, der jævnligen har sin Grund i, at han ikke tilstrækkelig føler Problemets Vanskeligheder og derfor bliver altfor let færdig med sine Modstandere. Alligevel er der i Afhandlingen givet saa meget og vist saa gode Anlæg, at vi ikke tage i Betænkning at tilkjende den Prisen.

Den anden Afhandling, med Motto: *μη κρινετε*, er saavel i exegetisk som i historisk og dogmatisk Henseende et ganske ufyldestgjørende Arbejde. Forfatteren mangler baade Kundskab og Modenhed til en egentlig Behandling af Spørgsmaalet, hvorfor der ikke kan være Tale om at tilkjende ham nogen Belønning.

Kjøbenhavn den 11te Marts 1893.

C. Henrik Scharling. P. Madsen. Fredrik Nielsen.
L. W. Schat Petersen. J. C. Jacobsen.

II. *De retsvidenskabelige Afhandlinger.* Til Besvarelse af den i Aaret 1891 udsatte Prisopgave i Retsvidenskaben: »Der ønskes en Undersøgelse af, hvorvidt efter nordisk Ret den, der er bemyndiget til at indgaa Retshandeler paa en anden Persons Vegne, kan afslutte disse med sig selv, og navnlig af, hvad der i bekræftende Fald samt naar to Personers fælles Repræsentant afslutter Retshandel imellem dem, kræves til Retshandelens Afslutning« — er der til Fakultetet indkommet tvende Afhandlinger.

Den ene har til Motto følgende Citat af Rümelin: »Die Bedeutung und Tragweite dieser Argumentation festzustellen, dürfte einen über die Specialuntersuchung hinausreichenden methodischen Werth haben«.

Ganske vist har Forfatteren noget uforholdsmæssigt dvælet ved visse Punkter af Æmnet, der allerede tilstrækkeligt have været undersøgte i den danske Litteratur, og skjønt han har Øje for den rette Ordning af Stoffet, er det ikke lykkedes ham at gennemføre den. Endvidere har han oversét visse Synspunkter, der dels kunde have lettet ham den Henførelse af de forskjellige Problemer under traditionelle Begreber, som er faldet ham saa vanskelig, dels kunde have udvidet hans Blik til Omraader af Litteraturen, som han ikke har tænkt paa. I Forbindelse hermed staaer vistnok en for skarp Fremhævelse af en formentlig Modsætning mellem Generalfuldmagt og Specialfuldmagt i Henseende til Indtrædelseshandlingens Væsen. Men paa den anden Side har Forfatteren med Flid og Skjønsmhed benyttet ikke blot den nordiske men ogsaa den romersk-tydske og den engelske Rets og Retslitteraturs Bidrag til Æmnets Belysning og forstaaet at gjøre fremmed Retsvidenskabs Resultater frugtbringende for Erkjendelsen af dansk Ret.

Og staa end ikke alle Afhandlingens Afsnit lige højt, har Forfatteren dog i flere af disse lagt en saadan Skarpsindighed, sund kritisk Sans og overhovedet videnskabelig Evne for Dagen, at vi maa erklære den værdig til Prisen.

Den anden Afhandling har til Motto: »Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas«. Forfatteren har vel i nogle Hovedpunkter gjort ret friske og træffende Bemærkninger, men nogen videnskabelig Undersøgelse af Problemerne har han ikke anstillet, og hvad Spørgsmaalets Litteratur angaaer, synes han kun at kjende den danske og denne endda ret overfladisk. Muligvis har Forfatteren Evner, men han har ikke havt nogen Forestilling om, hvad der kræves af en akademisk Prisaafhandling. Vi kunne derfor ikke kjende Afhandlingen værdig til nogen Pris.

Den 11te Marts 1893.

H. Matzen. Deuntzer. Jul. Lassen. C. Torp. Bentzon.

III. *Den statsvidenskabelige Afhandling.* Som Besvarelse af den statsvidenskabelige Prisopgave: »Der ønskes en statistisk Bearbejdelse af Ansættelserne til Indkomstskat i Kjøbenhavn samt en derpaa bygget Undersøgelse om Udviklingen af Velstandsforholdene i Kjøbenhavn efter 1861« — er indkommet en Afhandling med Motto: »Le mouvement économique actuel conduit« etc.

Forfatteren af denne ikke ret store Afhandling har taget sig Opgaven noget for let ved aldeles ikke at foretage nogen selvstændig Bearbejdelse af Ansættelserne til Indkomstskat og derpaa bygge sin Undersøgelse, men indskrænke sig til at benytte de summariske Sammendrag, som findes i de Kommunens Regnskaber ledsagende Aarsberetninger. Selv af dette temmelig begrænsede Materiale maatte der — saaledes blandt Andet ved en Jævnførelse med Beboelsesstatistikken — dog kunne udvindes noget fyldigere og mere oplysende Resultater, end Forfatteren er naaet til. Dertil kommer, at disse Resultater ikke ere tilstrækkelig klart og overskueligt fremstillede og at de næppe heller helt igjennem kunne anses for rigtige. Vi kunne derfor ikke kjende Afhandlingen værdig til nogen Pris.

Kjøbenhavn den 2den Marts 1893.

Will. Scharling. Harald Westergaard. V. Falbe Hansen.

IV. *Den lægevidenskabelige Afhandling.* Som Besvarelse af Universitetets for Aaret 1891—92 stillede Prisopgave i Lægevidenskab: »En kritisk Fremstilling af den Indflydelse, som den nyere Tids Undersøgelser have havt paa Behandlingen af Infektionssygdomme hos Mennesket«, er der indkommet en Afhandling med Motto: »les maladies épidémiques sont la conséquence de l'ignorance et la punition de l'incurie des peuples et des individus« (Duclaux).

Afhandlingen indledes med en yderst kortfattet, men ingenlunde fejlfri Fremstilling af Infektionslærens historiske Udvikling, hvis Hovedfaser det end ikke er lykkedes Forfatteren at fremhæve og skildre i deres Sammenhæng. Han har imod Sædvane under Behandlingen medoptaget Forebyggelsen, og det første Afsnit af hans Arbejde omhandler »Prophylaxen«, men han indskrænker sig her til simpelthen at opregne de almindelige hygiejniske Foranstaltninger, der alle have været iværksatte og delvis forstaaede, længe førend de nyere Undersøgelser over Infektionssygdommene paabegyndtes, og det samme gjælder om Kapitlet »indirekte Therapi«, i hvilket han ogsaa indskrænker sig til at nævne en Række Behandlingsmetoder, som vi vel i de senere Aar have lært at se i et nyt Lys, men som ere af høj Ælde. I Afsnittet »direkte Therapi« gennemgaaer Forfatteren kortelig de therapeutiske Forsøg, som i de senere Aar ere udførte med parasiticide Midler; men han behandler Æmnet hverken kritisk eller udfømmende. For Tuberkulosens Vedkommende giver han saaledes paa Basis af Weseners Oversigtsartikler en Fremstilling af de mere eller mindre resultatløse Forsøg paa Ftisis-Therapiens Omraade; men det langt betydningsfuldere Arbejde paa de »kirurgiske« Tuberkulosers Gebet lader han uanset.

Undertiden nævnes end ikke de bakteriologiske Arbejder, der have havt allerstørst Betydning for de therapeutiske Forsøg, f. Ex. Løfflers Undersøgelser over Difteribacillens Modstandskraft mod talrige antiseptiske Stoffer, og Arbejderne over Tarmdesinfektion berøres næppe. I Afhandlingens to sidste Kapitler »Bakteriotherapi« og »Immunitet« træder den gennemgaaende uheldige Ordning og Begrænsning af Stoffet frem i et grelt Lys: Fremstillingen af Vaccinationerne hører naturligt hen under Kapitlet om Prophylaxe; og hvis Forfatteren havde holdt sig indenfor de ved Opgavens Ordlyd afstukne Grænser, vilde han kun have havt Anledning til at behandle Vaccinationslæren i saa stort et Omfang, som nødvendigt for at forklare Opfindelsen af Tuberkulinbehandlingen og Serumtherapien. Disse burde i Tilslutning til Bakteriotherapien være gjort til Gjenstand for en udførlig Fremstilling og Kritik, medens nu de herhenhørende Arbejder ere behandlede ganske uden Orden og Sammenhæng paa en utilstrækkelig og overfladisk Maade. Forfatteren har tydeligt nok aldeles ikke forstaaet, at Paa-visningen af de antitoxiske Serum-Arter er den af alle de paa bakteriologisk Omraade gjorte Opdagelser, som snarest synes at love betydningsfulde Resultater for Infektionssygdommenes Behandling, selv om den endnu ikke har givet nævneværdigt Udbytte for Therapien.

Vi kunne under disse Forhold ikke tilkjende Forfatteren nogen Belønning.

Kjøbenhavn, i Marts 1893.

C. Reisz.

Carl Jul. Salomonsen.

V. *Den filosofiske Afhandling.* Som Besvarelse af den filosofiske Prispørgsmaal for 1891—92: »Fremstilling og Vurdering af Stuart Mill's Erkjendelsestheori« er der indkommen en Afhandling med Motto: »En Filosof maa blot sigte paa Sandheden og ikke nedlade sig til at tænke paa de praktiske Resultater af sine Spekulationer« (Buckle).

Den temmelig kortfattede Afhandling giver i korte og klare Træk en Fremstilling og Kritik af Mill's Erkjendelsestheori, der røbe ivrigt Studium og Evne til Selvtænkning hos Forfatteren. Men den lider af den Hovedmangel, at de enkelte Træk, baade i Fremstillingen og i Kritiken, stilles Side om Side, uden at der gjøres noget Forsøg paa at stille dem i et indbyrdes Forhold til hverandre for derigjennem at give en virkelig Karakteristik af den omhandlede Theori og paaavise dens Ejendommelighed i Forhold til andre Synsmaader. Forfatteren kommer derfor, trods det Arbejde, han utvivlsomt har anvendt, ikke tilstrækkeligt til Bunds i Æmnet, og hvad særligt det kritiske Parti angaaer, berøres de afgjørende Synspunkter kun ganske kort, uden at gennemføres. Enkelte Steder overser Forfatteren endog ganske det egentlige Problem; og andre Steder slaar han sig til Ro med en Løsning, hvis Selvmodsigtelse ved nærmere Overvejelse utvivlsomt vilde være gaaet op for ham.

Skjønt Afhandlingen vidner om Interesse og gode Evner, se vi os derfor ikke istand til at indstille den til nogen Belønning.

Den 8de Marts 1893.

H. Høffding.

K. Kroman.

VI. *Den historiske Afhandling.* Som Besvarelse af Universitetets historiske Prispørgsmaal for 1891—92: »Sønderjyllands statsretlige Stilling under Hertugerne af den Abelske Linie«, er indkommet en Afhandling med Motto: »Paa Kildekritiken hviler alt Haab om engang at naae frem igjennem Traditionen til en respektabel Historie« (Paludan-Müller). Forfatteren har med stor Flid sat sig ind i det Kildestof, der kan tjene til at oplyse Spørgsmaalet, og han har ikke indskrænket sig til de trykte Kilder, men ogsaa benyttet Svanings haandskrevne Arbejder og Akterne fra Lensprocceserne i det 16de Aarhundrede. Hvad der skyldes de oprindelige Efterretninger og Aktstykker fra Samtiden har han med skarp Kritik søgt at holde ude fra, hvad de senere Kilder paa Grund af Misforstaaelse eller ved Fortolkning have indlagt i de ældre, og Forfatteren er paa adskillige Punkter naaet til nye og sikkert rigtige Resultater. Det maa ligeledes erkjendes.

at han har stræbt efter at give en fyldig og mangesidig Belysning af Spørgsmaalet; dog indeholder Afhandlingen med Hensyn til flere Forhold kun en ren skematisk Sammenstilling, og de medtagne parallelle Institutioner fra Udlandet ere ikke gjorte til Gjenstand for en mere indtrængende Under-søgelse. I formel Henseende lader Afhandlingen meget tilbage at ønske, Fremstillingen er ubehjælpelig, Sproget uskjønt og skjødesløst. Da Arbejdet imidlertid afgjort vidner om et omhyggeligt Studium, Skarphed i Tænkning og kritisk Evne, nære vi ikke Tvivl om, at det fortjener at belønnes med Guldmedaillen.

Kjøbenhavn, i Marts 1893.

E. Holm.

Johannes Steenstrup.

Kr. Erslev.

VII. *Den østerlandsk-filologiske Afhandling.* Som Besvarelse af Prisopgaven i østerlandsk Filologi for 1891—92, der lød: »Dannelsen og Brugen af Præpositionerne i klassisk Sanskrit udenfor Sammensætning med Verber«, er indkommet en Afhandling med Motto: »Vishād apy amṛtaṁ grāhyam, bālād api subhāshitam, Manu 2, 239«.

Denne Afhandling er anlagt saaledes, at Forfatteren væsentlig behandler Præpositionerne historisk gennem alle Perioder. Han giver først en udførlig Indledning om forskellige Punkter vedrørende Præpositionernes almindelige Udvikling; det kan ikke nægtes, at denne Indledning, der optager omtrent Halvdelen af hele Arbejdet, ved Siden af at indeholde en Del godt, ofte er bleven noget vidtsvævende, og at dens Ræsonnementer ej heller altid ere ganske klare. Derefter gaaer Forfatteren over til at behandle Præpositionerne i det Enkelte. Mindre heldig er den Maade, hvorpaa han ogsaa her har forsøgt at gennemføre en bredere historisk Betragtning istedetfor at holde sig nærmere til det, der skulde være den egentlige Gjenstand for Besvarelsen, nemlig Præpositionerne i den »klassiske« Tid. Følgen deraf er bleven, at hverken den ældre eller den klassiske Tids Brug paa alle Punkter er kommen til at træde klart frem hver for sig, og selve Afsnittet »Præpositionerne i klassisk Sanskrit«, der nu kun udgjør en Trediedel af det Hele, er derved ogsaa blevet betydeligt mindre fyldigt, end det sikkert vilde være blevet, dersom Forfatteren under hele Udarbejdelsen havde holdt sig Opgaven klart for Øje. Af Enkeltheder maa fremhæves, at Forfatterens Oversættelser ikke altid ere nøjagtige, og nogle af dem tyde paa, at han ikke har fuldstændig sikkert Herredømme over Grammatiken. Skjønt Forfatteren fornøftigvis har brugt latinsk Translitteration, har han i Sanskritcitaterne dog kun delvis adskilt Ordene. En fuldstændig Adskillelse af dem vilde have lettet Læsningen og gjort det tydeligt, om Forfatteren havde forstaaet Texten nøjagtigt; om det Sidste kan man nu paa forskellige Steder faa Tvivl. Dertil kommer, at der findes adskillige Skrivefejl, af hvilke enkelte kunde se ud som Sprogfejl, og at Forfatterens eget Sprog heller ikke altid er ganske korrekt. Endelig kunne vi ikke undlade her at berøre den indsendte Afhandlings bizarre Ydre, idet hele Texten er skreven med rødt Blæk, Sanskritexemplerne med Guldblæk, hvad der paa den ene Side tyder paa en temmelig ungdommelig Forfatter, og paa den anden Side i ikke ringe Grad har besværliggjort Gjennemlæsningen. I Betragtning af de ovenfor paapegede Mangler kunne vi ikke anse Afhandlingen for værdig til at belønnes med den udsatte Pris. Men da den paa den anden Side vidner om ikke liden Belæsthed i Sanskrit, om stor Kjærlighed til og Interesse for Studiet og om godt Kjendskab til den nyere Litteratur, der angaaer Spørgsmaalet, tro vi at kunne tilkjende Forfatteren et Accessit.

Kjøbenhavn, i Maj 1893.

V. Fausbøll.

Vilh. Thomsen.

VIII. *Den germansk-filologiske Afhandling.* Som Besvarelse af Universitetets Prisspørgsmaal i germansk Filologi for 1891—92: »Der ønskes en udførlig kulturhistorisk Kommentar til Meier Helmbrecht af Wernher

der Gartenaeres, er indkommet en Afhandling med Motto: *Νᾶρε καὶ μένος ἀπιστεῖν* (Epikharmos). Forfatteren, der med megen Grundighed har taget fat paa Opgaven, har givet en udførlig Fortolkning af alle de Enkeltheder til Oplysning om Bondestandens og Riddernes Levevis og Anskuelser, som Digtet indeholder. Han har i det Hele sat sig godt ind i Litteraturen, baade de ældre Kilder og de vidt spredte Undersøgelser, som Digtet i nyeste Tid har fremkaldt, ligesom mange Arbejder af rets- og kulturhistorisk Indhold ere blevne benyttede. Til nye Resultater er Forfatteren ikke naaet, der savnes stundom en bestemt kritisk Dom, og enkelte mindre Fejl i filologisk Henseende ere indløbne. Da hans Arbejde imidlertid vidner om et flittigt og omhyggeligt Studium, der har søgt at belyse Digtets Skildringer fra saa mange Sider som muligt, da Stoffet er vel ordnet og Fremstillingen tiltalende, formene vi, at Afhandlingen vil kunne fortjene at belønnes med Guldmedaillen.

Kjøbenhavn, den 3die Marts 1893.

Herman Møller.

Johannes Steenstrup.

De for Aaret 1892—93 udsatte Prisopgaver vare:

1. *Theologi*. En Undersøgelse af Samvittighedens Væsen og Virksomhed, med særligt Hensyn til nyere Theologers og Filosofer Opfattelse af samme. 2. *Lovkyndighed*. At udvikle, hvorvidt den i en Sag stedfundne Procedure er forbindende for de samme Parter i en anden Sag om samme Gjenstand. 3. *Statsvidenskab*. Der ønskes en Fremstilling og Vurdering af den engelske Nationaløkonomi i det 18de Aarhundrede før Adam Smith, med særligt Henblik paa Steuart. 4. *Lægevidenskab*. Der ønskes en Undersøgelse af de i Blodet indeholdte reducerende Substanters Natur og Mængdeforhold. 5. *Filosofi*. Autoritetsforholdets Væsen og etniske Betydning. 6. *Historie*. En Karakteristik af Edmund Burke som Statsmand og Taler. 7. *Klassisk Filologi*. Exponatur de sermone M. Terentii Varronis. Der ønskes en Fremstilling af M. Terentius Varros Sprogbrug i dens Overensstemmelse med og Afvigelse fra de samtidige Forfatters. 8. *Østerlandsk Filologi*. At fremstille de forskjellige Maader, der anvendes for at udtrykke relative Sætninger i det Arabiske og Hebraiske. 9. *Nordisk Filologi*. Dansk Sprogstudium til og med Høysgaard. 10. *Romansk Filologi*. Hvilke Forfattere, ældre og nyere, have haft en væsentlig Indflydelse paa Jean-Jacques Rousseaus Udvikling og paa hans Virksomhed som Forfatter? 11. *Matematik og Astronomi*. Taltheoriens Udvikling i det 19de Aarhundredes første Halvdel. 12. *Fysik og Kemi*. At undersøge de fysiske Forhold ved Frysning af Blandingen af Glycerin og Vand. 13. *Naturhistorie*. Da Muldstofferne synes at have en væsentlig Andel i de Forandringer, som nogle Mineralier have undergaaet og endnu undergaa i Jordskorpen, ønskes der foretaget en paa Forsøg grundet Undersøgelse af de nævnte organiske Stoffers Indvirkning paa nogle af de her i Norden almindeligt forekommende Mineralier og Jordarter. Afhandlingen maa være ledsaget af Prøver af det undersøgte Materiale.

VI. Akademiske Promotioner.

I Aaret 1892—93 have 9 Promotioner fundet Sted, idet der er tildelt fire den medicinske og fem den filosofiske Doktorgrad. Desuden tildeltes der ved Doktorpromotionen ved Lunds Universitet d. 27de Maj 1893 tre Professorer ved Kjøbenhavns Universitets lægevidenskabelige Fakultet den medicinske Doktorgrad honoris causa.

Praktiserende Læge i Nysted, *Carl Adam Vilhelm Sigismund Hansen* (Lægeexamen i Februar 1875, se Univ. Aarb. f. 1891—92 S. 891) forsvarede